

hvad jo dog Grundloven tilsigter, er det ejendommeligt ved Siden deraf at sige, at enhver, der træder ud af Folkekirken, har, for saa vidt han har Skatteevne, aarlig at erlægge en Bøde for denne Udtrædelse, og saaledes er det jo i Virkeligheden. Jeg vil derfor foreslaa, at ligesom § 5 den sidste Del af § 77 udgaar. Det maa vistnok erkendes, at det er et almindeligt Ønske omkring i Landet. Vi hørte før, at det kirkelige Udvalg — som jeg ogsaa selv har læst — meget har beklaget, at der fandtes en saadan Bestemmelse i Grundloven.

Den sidste Paragraf, som omhandler kirkelige Forhold, er § 78; der lyder saaledes: „De fra Folkekirken afvigende Trossamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov”. Ogsaa det er en Bestemmelse, som jeg mener absolut bør udgaa. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes en konfessionsløs Rigsdag skulde kunne lovgive paa dette Omraade. Det behøves heller ikke; den har ikke kunnet det i Tiden siden 1849, og jeg tror heller ikke, den vil kunne det i Fremtiden. Og skulde Lovgivningsfaktorerne mene, at det var nødvendigt og anse sig berettigede dertil, saa kan det lade sig gøre, uden at der behøver at staa nogen Bestemmelse i Grundloven. Men revidere vor Grundlov og lade en Paragraf, der ikke har kunnet opfyldes nu i saa lang Tid, blive staaende, mener jeg er meningsløst; der er her igen en Paragraf, som bør udgaa tillige med de øvrige, som jeg omtalte. Nu ved jeg nok, at Regeringen er nøjedes med at forelægge de politiske Paragrafer til Revision, fordi den mente, det var det mest nødvendige, og det var uheldigt at faa knyttet saadanne Ting til, som kunde hemme Lovforslagets Gennemførelse, og det er jeg fuldstændig enig med Regeringen i; alt, hvad der kan hemme og hindre Lovforslagets Gennemførelse, maa vi lade ligge, til der kommer Tider, hvor det med mere Held kan tages op. Men det staar rigtignok for mig saaledes, at en Lovgivning om disse Ting, jeg her har nævnt, særlig angaaende den Religion, vi tvinger Kongen til at have, og den Mulkt, vi paa lægger dem, der staar udenfor Folkekirken, kan der neppe være delte Meninger om i Rigsdagen, og Medtagelsen af disse Ting kan derfor heller ikke sinke eller lægge Hindringer i Vejen for Lovforslagets Gen-

nemførelse. Jeg vil derfor rette den Forespørgsel til den højtærede Konseilspræsident, om han ikke for sit Vedkommende vil gaa med til alt, hvad der paa disse Omraader lader sig forandre og forbedre uden i nogen som helst Grad at hindre Lovforslagets Gennemførelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne. Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med den samme Dagsorden som for Mødet i Dag, nemlig:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Forandringer i Grundloven.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Forandring af Grundlovens Repræsentationssystem samt om Ophævelse af Rigsretten.

Mødet hævet Kl. 3³⁵.

21de Møde.

Tirsdag den 29. Oktober, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Forandringer i Grundloven.

Schovelin: Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), der talte paa Højres Vegne, har givet et saa fyldigt Udtryk for vor Opfattelse af hele Forfatningssituationen, at jeg for mit Vedkommende ikke har noget dertil at føje eller at ændre. Jeg kom blot overfor en enkelt Udtalelse en lille Smule i Vilderede med, hvad der kunde være det ærede Medlems